

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/227/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212010665
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piros
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2212010665.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Piroso a prísediacich Gabriela Bitteru a Tivadara Cséfalvaya, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému B. Z., pre prečin vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.6.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný: B. Z. I.. XX.XX.XXXX O. X. M., G. Z. X. M., I. B. Č.. XXXX/XX, T. X. M.,

v pôvodnej veci 1T/227/2012

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku
(keďže skutok nie je trestným činom)
spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede číslo 2Pv 88/11
oslobodzuje

zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že:
dňa 22. januára 2011 okolo 15.30 hod. v meste X. M. na ulici X. na dvore rodinného domu pod súpisným číslom X sa vyhrážal fyzickou likvidáciou poškodenému J. H. a tým spôsobom, že mu uviedol slová „okamžite vypadnite, lebo Vás zabijem!“, pričom mal v ruke železnú tyč, s ktorou zaútočil naňho takým spôsobom, že ho udrel s uvedenou tyčou do ľavej časti hlavy a preto uvedené slová v ňom vzbudili dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

teda

inému sa mal vyhrážať smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchať závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou,

čím mal spáchať

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

a

v pôvodnej veci 4T/25/2012

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku
(keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný)
spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede číslo 2Pv 88/11

oslobodzuje

zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 20. apríla 2012 v čase o 11,53 hod. v obci Z. I. T. Č.. XXX, okres Dunajská Streda, s doposiaľ nezisteným spolupáchateľom, bez použitia násilia vošli do budovy pošty, kde jeden z páchatel'ov sa postavil do dverí na chodbe a druhý páchatel' prešiel k poštovej priehradke, kde výzvou „Daj peniaze!“ vyzval za priehradkou sediacu pracovníčku pošty k odovzdaniu finančnej hotovosti, pričom po priehradke pred pracovníčkou klopal predmetom podobajúcim sa krátkej guľovej zbraňi, na čo mu pracovníčka pošty v obave o svoj život a zdravie odovzdala finančnú hotovosť vo výške 590,- eur, čím Slovenskej pošty, a.s., so sídlom Partizánska č. 9, Banská Bystrica, IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu v uvedenej výške,

teda

spoločným konaním proti inému mal použiť hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a čin spáchať závažnejším spôsobom konania, čím mal spáchať

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd Slovenskú poštu, a.s., so sídlom Partizánska č. 9, Banská Bystrica so svojimi nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianskoprávne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odmietnuť vypovedať, z ktorého dôvodu súd s poukazom na § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej výpovedi na čl. 26 ohľadne bodu 1) uviedol, že na základe telefonického volania babky L. O., ktorá mu povedala, že vo dvore jej rodinného domu sa nachádzajú nejaké neznáme osoby a chcú sa vlámať do domu, on došiel do dvora rodinného domu kde zistil, že sa tam nachádzajú tri neznáme osoby, ktoré vykrikujú s babkou. Keď vbehol do dvora jeden z troch neznámych mužov vytiahol pištoľ, ktorú hneď nabil a namieril naň a vyhrážal sa „chod' odtiaľ, lebo ťa zastrelím“. Na to skočila medzi nich babka, avšak tá osoba so zbraňou namierala aj na babku a uviedol jej, že „aj teba zastrelím“.

Uvedené okolnosti, čo sa týka opisu skutku obžalovaným, súd považuje pri vyhodnotení celej situácie za potrebné zvýrazniť, keďže prítomní poškodení H., Q. a Ú. inak opisovali priebeh udalosti, pričom je potrebné poukázať najmä na to, že samotný poškodený H., ktorý mal vytiahnuť zbraň na obžalovaného a jeho babku uvádzal v prípravnom konaní na čl. 29, že v skutočnosti keď oni došli do dvora uvedeného rodinného domu, iba svedok Q. šiel na dvor rodinného domu a on spolu s Ú. zostali na ulici a vtedy tam došla jedna staršia pani na bicykli, ktorá išla na dvor a začala si s W. vymieňať názory, pričom tvrdila, že uvedený rodinný dom vlastní ona. Svedok Q. ju požiadal, aby opustila jeho majetok, ak nie tak zavolá políciu, ale medzitým staršia pani cez mobilný telefón zavolala niekomu a o pár minút došiel na miesto mladý pán s kamarátom, ktorý prudko otvoril vchodovú bránu, vbehol do dvora a začal vykrikovať a viackrát strčil do neho ako aj do W. Q.. Následne zašiel do garáže, ktorá sa nachádzala vo dvore a ako on ťahal W. z uvedeného dvora, ten chalan vybehol s garáže s veľkou železnou tyčou, s ktorou sa začal oháňať a vyhrážal sa slovami: „okamžite vypadnite, lebo vás zabijem“. S W. už boli v bráne a ten mladý zaútočil naň s uvedenou tyčou tak, že ho trafil do ľavej strany hlavy a do ľavej ruky, s ktorou sa kryl. W. uskočil preč a v nutnej obrane vytiahol svoju legálne držanú zbraň, ktorú nabil, mieril na útočníka a vyzval ho, aby zložil uvedenú tyč.

Poškodený H. na týchto svojich výpovediach zotrval aj v pokračujúcej výpovedi v prípravnom konaní na čl. 32-33 a na hlavnom pojednávaní na čl. 119 uvádzal, že W. vytiahol zbraň až na ulici, ktorú

okolnosť vo svojej výpovedi v prípravnom konaní neuvádzal, keďže na čl. 29 uviedol, že už boli v bráne a ten mladý pán zaútočil vtedy na nich tyčou a ani na čl. 33 v prípravnom konaní neupresňoval, že kde sa všetci traja nachádzali a tvrdil na hlavnom pojednávaní, že W. sa vôbec nevyhrážal obžalovanému alebo jeho babke.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného H. uviedol, že on sa vôbec nevyhrážal nikomu a ani neudrel železnou tyčou a bol to práve poškodený a jeho kamarát W., ktorý vytiahol zbraň vo dvore a nie na ulici, čo môžu potvrdiť príslušníci polície, ktorí vyzvali W., aby odhodil zbraň. Pravdaže poškodený zotrval na svojej výpovedi, z ktorého dôvodu súd doplnil dokazovanie výsluchom zasahujúcich policajtov G. O. a N. R..

Svedok G. O. sa s odstupom času nevedel vyjadriť k priebehu udalostí, avšak svedok R. potvrdil vo svojej výpovedi, že keď oni došli na miesto činu, stretli na ulici dve skupiny ľudí, v jednej skupine sa zdržiaval obžalovaný a jeho rodičia, v druhej nejaký pán Q.J. a ešte niekto a títo sa hádali medzi sebou ohľadne rodinného domu. Jeden na druhého kričali, pričom obžalovaný uviedol, že boli napadnutí zo strany Q. aj so zbraňou v ruke, ktorú zbraň neskôr zaistili z osobného auta niektorého účastníka. Druhá strana naproti tomu uvádzala, že bol to práve obžalovaný, ktorý sa im vyhrážal fyzickou likvidáciou so železnou tyčou, ale žiadnu železnú tyč oni nevideli v ruke obžalovaného a ani nenašli na ulici alebo vo dvore. Oni len poučili účastníkov konania na možnosť podania oznámenia na políciu, ale na mieste nikoho nezadržali.

Vypočutý svedok - otec obžalovaného V. Z. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní na čl. 126 uviedol, že keď on došiel do dvora rodinného domu svokry, vo dvore našiel okrem svojho syna a svokry ešte ďalších troch neznámych chlapov, medzi ktorými bol aj Q., ktorého poznal z jednej stavby, Uvedené osoby sa nachádzali vo dvore, asi 8 metrov od neho, a všimol si, že Q. držal v ruke nejakú zbraň, ktorou sa oháňal a ešte on zakričal na túto osobu, aby zbraň schoval. Počas jeho prítomnosti nikto nikoho nenapadol a ani sa nevyhrážal. Bola tam iba slovná hádka ohľadne rodinného domu svokry. On nevidel žiadnu železnú tyč na zemi a ani zranenie poškodeného. Uvedený svedok potvrdil, že mal vedomosti o tom, že svedok Q. aj na inom mieste aj v jeho prítomnosti, kde vykonával opravu stavby, vyhodil bývalých majiteľov surovým spôsobom.

V podstate uvedené okolnosti vo svojej výpovedi potvrdzovala v prípravnom konaní aj vypočutá svedkyňa - babka obžalovaného L. O. na čl. 46-48, na ktorú keď došla do dvora rodinného domu poškodený aj jeho kamaráti začali rozprávať drsno a keď tam došiel jej vnuk, začali sa medzi sebou dohadovať a vykrikovať jeden na druhého, a boli to práve poškodený a jeho svedkovia, ktorí ich skúšali z dvora vytlačiť a jeden z nich a to W. Q. mal zrazu v ruke pištoľ, s ktorou namieril aj na ňu a doslovne jej povedal, že: „aj teba zastrelím“, ktoré tvrdenia sú v zhode s tvrdeniami jej vnuka - obžalovaného, čo sa týka najmä arogantného správania sa použitia zbrane zo strany svedka W. vo dvore rodinného domu a nie na ulici, z ktorého dôvodu možno mať dôvodné pochybnosti, že samotní poškodený a svedkovia hodnoverne opisujú priebeh udalostí vo dvore rodinného domu, keďže ani jeden z nich neopisoval presne priebeh udalostí, najmä čo sa týka použitia zbrane vo dvore alebo na ulici, keďže samotný H. uvádzal, že to bolo na ulici, ale ďalší svedkovia tvrdia doslovne, že to bolo vo dvore.

Vychádzajúc z vyššie uvedených tvrdení a jednotlivých rozporov, súd uvedené okolnosti vyhodnotil v prospech obžalovaného, keďže je jednoznačné, že boli to práve poškodený H. a jeho kolegovia, ktorí mohli mať záujem na tom, aby akýmkoľvek spôsobom si vynútili vstup do nehnuteľnosti, ktorú získal poškodený H., o čom svedčí aj list vlastníctva, avšak je otázne, že akým spôsobom oni samotní vo dvore rodinného domu sa zachovali, z akého dôvodu mal svedok W. Q. u seba zbraň, aký mal záujem s použitím zbrane, preto to nabil a prečo iba oni traja poukazovali na zranenie hlavy poškodeného, pričom túto okolnosť neuvádzali ani príslušníkom polície, ale na lekárske ošetrenie poškodený zašiel až neskôr, z ktorého dôvodu tiež možno spochybniť priebeh udalostí tak, ako to oni samotní opisovali, prečo to hneď neoznámili príslušníkom polície.

Súd zväziac jednotlivé tvrdenia na strane obžalovaného ako aj na strane poškodeného dospel k záveru, že konanie obžalovaného nemohlo byť takej intenzity, aby vzbudili u poškodeného dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční, keďže je zrejmé, že svedok W. sa nezdráhal vytiahnuť zbraň, ktorá bola neskôr zaistená políciou a bola nabitá, čo poukazuje na to, že oni traja boli si

vedomí svojej prevahy či so zbraňou, alebo bez zbrane, z ktorého dôvodu súd neuveril tvrdeniam poškodeného, keďže boli to práve oni, ktorí vyvolali tento spor a je na mieste otázka, že prečo si nezabezpečili asistenciu štátnej alebo mestskej polície, aby sa vyhli takýmto komplikáciám.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, vyhodnotiac jednotlivé rozpory v tvrdeniach účastníkov konania v prospech obžalovaného, že tento skutok nie je trestným činom a preto obžalovaného s poukazom na § 285 písm. g) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Súd taktiež obžalovaného v bode 2) oslobodil zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 pís. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 20 Trestného zákona a to z dôvodov § 285 písm. c) Trestného poriadku, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, pričom súd poukazuje na tú skutočnosť, že v podstate v priebehu prípravného konania ako aj v priebehu dokazovania na hlavných pojednávaniach nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz o účasti obžalovaného na tejto lúpeži.

Súd poukazuje najmä na to, že obžalovaný nielenže popieral svoju účasť na tejto lúpeži, ale vraj nikdy v živote sa v budove pošty nenachádzal a vtedy býval u svojej priateľky v dome svedka F. O..

Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odmietnuť vypovedať, preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania.

Vypočutá svedkyňa M. M. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní opisovala priebeh vykonania lúpeže, avšak nevedela presne opísať postavu páchatelov, keďže obidvaja boli zamaskovaní, mali čierne kukly na hlave. Nikto iný sa vtedy na pošte nenachádzal. Jeden z páchatelov sa zastavil v prechode z chodby k priehradkám a druhý pristúpil k nej. Videla, že má kuklu, tak sa zľakla a chcela sa skryť za stôl, a ten zakričal na ňu, že „daj peniaze“ a začal búchať zbraň o priehradku. Ona sa zľakla, poslúchla a cez okienko odovzdala tomuto mužovi peniaze v hotovosti vo výške 590,- Eur.

Súd v rámci výsluchu svedkyne M. vyzval obžalovaného Z., aby zakričal uvedené slová v priebehu hlavného pojednávania, avšak svedkyňa doslovne uviedla, že neopoznala hlas prítomného obžalovaného. Svedkyňa opisovala svedkov rovnako, že boli vysokí asi 170 cm, boli chudí, mali oblečené modré rifle a čierne tričko, ktoré okolnosti v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uvádzala, že boli vysokí asi 170-175 cm a medzi sebou sa nerozprávali a jeden z nich povedali iba dve vety po slovensky, ale nevie povedať, že či mal prízvuk.

Za tejto dôkaznej situácie bola na mieste činu vykonaná nielen ohliadka miesta činu, ale boli zaistené aj pachové stopy, z výsledkov zaistených pachových stôp bolo zistené, že boli porovnávané pachové stopy zaistené pri ohliadke miesta činu a to z vonkajšej kľučky, vonkajších dverí budovy, z miesta kde čakal druhý páchatel a ďalej z podlahy pred priehradkou a z vrchnej strany kovového oplotenia vedľajšieho pozemku. Taktiež boli zaistené pachové stopy od obžalovaného a bola zistená pachová totožnosť medzi porovnávanými pachovými stopami z miesta činu a od obžalovaného, z čoho vyplývalo, že porovnávané pachové stopy pochádzajú z miesta činu od obžalovaného a nemôžu pochádzať od žiadnej inej osoby.

Lenže súd v predmetnej veci na návrh obhajoby doplnil dokazovanie výsluchom znalca V. O., ktorý na základe položených otázok uviedol, že v rámci zabezpečenia pachový stôp táto sa vykonáva ako nadštandardný úkon s dvoma služobnými psami z dôvodu, aby sa výsledok zobjektivoval pred samotnou pachovou identifikáciou, pričom psovod musí dodržať metodický postup, musí vykonať tzv. náhodnú zaujímavosť, ktorá musí vždy viesť negatívne a náhodná zaujímavosť je vlastne povinný úkon, ktorým sa vylučuje prítomnosť pachu na pachovom snímači zaistenej pachovej stopy, ktorý by bol pre psa atraktívnym. Pachová stopa je zmes rôznych pachov, čiže zmes pachového pozadia, pachu pridruženého, pachu individuálneho a pachu druhového. Pri zaistení je vysoká pravdepodobnosť, že na pachovom snímači sa bude nachádzať aj pach kriminalistického technika, ktorý stopu zaistoval. Z toho vyplýva, že porovnávaciu pachovú stopu nesmie odoberať policajt, ktorý na mieste činu zaistoval pachovú stopu. Na výkon pachovej stopy môžu pôsobiť rušivé vplyvy - faktory, ale sú to prevažne fyzikálne faktory, to znamená odvetranie pachových častíc z pachovej

stopy, čím výsledok pri pachovej identifikácii by bol stále negatívny, ďalej deštrukcia pachových častíc pôsobením anorgatických látok ako sú hydroxidy, kyseliny a aj možnosť kontaminácie pachovej stopy, ktorú vlastne považujú ako obohatenie pachovej stopy pachom tretej osoby, ktorá nemá súvis s trestným činom, ale mohla sa nachádzať pri odbere stopy.

Znalec na otázku, vychádzajúc z tej skutočnosti, že pachové stopy boli zaistené na mieste činu dňa 20.4.2012 a od obžalovaného bola zaistená až dňa 11.5.2012, či zabezpečené stopy od domnelého páchatel'a aj po takom čase mohli byť identické, znalec uviedol, že áno a nezáleží na čase kedy boli zaistené.

Ďalej znalec pripomenul, že pachová stopa, ktorá bola zaistená na kľučke dverí bola negatívna, teda nebola zistená pachová zhoda.

Vychádzajúc z vyššie uvedených okolností, ktoré uvádzal najmä znalec, že chýba pachová zhoda na kľučke dverí a medzi obžalovaným, a vyhodnotiac aj tú skutočnosť, že jeden z páchatel'ov zostal pri dverách a druhý pristúpil k priehradke a mal zakričať na poškodenú, ktorá neopoznala hlas obžalovaného na hlavnom pojednávaní, z toho možno usúdiť, že obžalovaný sa nenachádzal v čase vykonania skutku na mieste činu, keďže chýbala pachová stopa na kľučke dverí, avšak nepristúpil ani k poškodenej, ktoré okolnosti súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a keďže vo veci neboli vykonané a produkované ďalšie iné priame dôkazy proti obžalovanému, tohto spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok súd poškodenú stranu so svojimi nárokmi na náhradu škody musel odkázať na občianskoprávne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tento svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.